

HIRDETMÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények sde intézendők.

Bégmentelen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

XIII. évfolyam 1886.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Debreczen. Szerda július 21.

Előfizetési ár:

Helyben bázhoz hordva vagy vidékre postán küldve:	
Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ör-hasábospetitsor egyszeri beiktatásért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyiltér 4 hasábospetitsorért 20 kr.

140. szám.

Lesz-e háboru?

Budapest, július 28.

Hogy az oroszok Németország felé eső határait, a németek pedig Oroszország felé eső határait erősítik, kétségkívül azt jelenti, hogy nem nagyon bíznak az egymás barátságába. Az összelitkezés ideje még nincs itt, német érdekek orosz érdekek által és viszont, még eddig nincs megsérve, sőt tartózkodnak tőle nagyon, a helyzet mégis olyan, hogy a két birodalom közt a bizalmatlanságot napról napra fokozza. Hogy Ausztria az elvesztett német supremáciáért keleten nyerjen kárpótlást, az a német egységre nézve életkérdés. Amíg a birodalom tulsó felében a hivatalos nyelv német, amíg a közös hadsereg vezényszava német, addig Ausztria nem szűnt meg várakozó német nagyhatalom lenni, ma ugyan mint ilyen, megelőzve van a körülmények által, de merülhetnek fel más körülmények, melyek a mellőzöttet acióra szólítják. Déli Németország nagyobb rokonszenvet Ausztriához, mint északi Németországhoz; a közeli rokonság a Habsburg és a bajor királyi család közt; a már fennálló s még leendő családi összeköttetések más német fejedelmi ágakkal, mind oly dolgok, melyeket a német egység megteremtői figyelmen kívül nem hagyhatnak, sőt nem lehetnek nyugodtan addig, míg e szomszédos német nagyhatalmat az ő német-ségéből ki nem vetőztetik, s más oly érdekkört nem nyitnak számára, melyek figyelmét a németiségtől elterelik, s másutt kárpótolják.

És hogy az osztrák-magyar birodalom intező körei a német egység megalkotóinak ezen tervétől nem irtóznak, példa rá a Taaffe-cabinet eljárása, melyime a német elem egyeduralmát a birodalom másik felében már is megszüntette, oly concessiókat adván más egyéb

németiségeknek, amely concessiók a birodalom tulsó felének eddig megtámadhatatlan németiségét, a többi németiségekkel egy színvonalra kezdik helyezni, s a német jellegét megszüntetni. Másrészt a budai királyi palota nagyobbítására arra mutat, hogy a birodalom innen eső részére nagyobb súlyt fognak fektetni az eddiginél. És mert mindezen kombinációk csakis német sugalmazások és támogatások útján jöhetnek létre, mert Ausztria-Magyarország supremáciája a keleten, quasi egy keleti császárság csakis Oroszország rovására szilletehetik meg, s mert e császárság fenntartása Ausztria-Magyarország és Németország állandó szövetségét helyezi kilátásba, az oroszok nagyon jól tudják: hogy az orosz érdekeknek éppen úgy újában áll Németország, mint Ausztria-Magyarország, s hogy a halál-tusa, melyet az orosz birodalomnak a Balkán-félszigetért e két nagy hatalommal vívnia kell, elmaradhatatlan. Ezért a stratégiai vasutak építése, erődök emelése határaunk és a német határ körül s folytonos zavarása a balkáni állapotoknak addig is, nehogy oly irányt vehessenek azok, melyek Oroszországba kedvezőtlenek lehetnének.

De ugy látszik, ennek a nagy, világfelfordító aciónak megkezdésétől nemcsak a legközelebről érdekeltek felek, de Európa valamennyi hatalma fázik, Oroszország pedig mint a veszteszt érző, ki-pányvázott áldozat, türelmetlen, ideges és ezen ideges-ségében kötekedő. Néha odáig megy e kötekedésében, hogy már-már kitörni véljük e háborút, de mert ő is mindannyiszor észére tér, s mert a hatalmak háta is mindannyiszor borsózik, a háboru kitörése mindannyiszor elodáztatik.

Kell azonban, hogy az actio készletetésének még más oka is legyen. A gyűlöletes a leszakasztásra aligha megvan érve; a diplomáciai helyzet is nehezen van még tisztázva, amiről egyébiránt

merjük remélni, hogy em is lesz tisztázva soha. Erdek és véleményeltérések mindig fognak akadni és felmerülni, hol ez, hol az a hatalom fog összeszugi és összebugi, teljes egyetértésre számítani nem lehet, s így valószínű, hogy a koczka tervszerű háborúzenés-sel legyen elődoba. Véletlen és váratlan szikrák fogják fellobbantani a szárazon tartott puskaport, s a legvalószínűbb, hogy azután fognak csoportosulni az érdekek. Ezek az érdekek már előre észlelhetők ugyan, de nem megbízhatók, s éppen ezért kérik a kenyértörés napról-napra.

Anglia fellépése a batumi kérdésben igen meglepő és váratlan, csak az a kérdés most már, határozott-e avagy csak ültetésszerű, kész-e Anglia a kelet rendezését illető német és osztrák tervbe belemenni? Mert hogy az angol fellépés határozott lehessen, ahhoz még más hatalmak hozzájárulása is szükséges, más hatalmak hozzájárulása pedig csak úgy jöhet létre, ha bizonyos tervre nézve megegyeztek.

Azt hiszem, magát az afghán-kérdést is a balkáni gordiusi csomó tartja megoldatlan, s hogy a háboru Ázsiában az európai háboru eshetőségéhez van kötve. Amely hatalom Németország s vele Ausztria-Magyarország támogatását megnyeri, az a győztes, de hogy ezt megnyerhesse, eme két hatalom tervét el kell fogadnia. Ugy látszik azonban, hogy ettől még eddig Anglia is vonakodik, Oroszország pedig Ázsiáért a Balkánról nem tud lemondani. Ezt is akarná, meg azt is. És mert a dolgokat ezenképpen állónak hisszük, komoly bonyodalmakat nem várunk, ha csak Anglia az orosz boszszantásokat végkép meg nem unván, hozzánk nem szegődik s Gladstone ezen sakkhuzásával egy conservatív cabinet utját bevágni nem akarja.

G. B.

A határszéli ipar.

(M. N. Sokat beszélnek és írnak a határszéli ipar válságról. A román vámháboru valóban tényleges károkat okoz Erdély keleti részében élő iparosoknak. De jól és alaposon kell ismerni a viszonyokat, hogy helyesen ítéljék és ott segítsék, ahol oktatienül szükséges. A helytelen információk eddig is sok bajt okoztak. Hogy a román vámháboru nem készültünk kellőleg, főleg ez információk okozták. Az első, legtevesebb információ az volt, hogy Románia nem meri megkoczkázni a vámháborut; holott ép ennek ellenkezője volt igaz: a kis szomszédos állam semmi áron sem akart szerződni, mert erősen óhajtja, hogy megteremtse nemzeti iparát. E célból pedig szükséges volt ez információkhoz; hozzá; mezőgazdasági termékeiről pedig azt hitte, hogy azok az ottani primitív művelés mellett bírnák a vámokat. Sőt nem alap nélküli föltette, hogy a Magyarországon esetleg beköve kezheto rossz termés kényszeriteni fog minket határaink megnyitására.

Hogy alakult a helyzet? A vámháboru érdemeik két lapja van. Egyik kedvezőtlen, a másik kedvező ránk nézve. A mi az elsőt illeti, tény, hogy Románia legalább részben oztelt ért. E tényel szemben nem tarthatják álláspontjukat, a kik a szerződéses viszonyt Romániával egyáltalán nem akarják. A helytelen információk és föltévesek miatt nem gondolkodtunk előre a határszéli ipar számára új piacról. Nem csuátunk előre árucarnokokat. Az első hitelt és segélyt nem találták meg azonnal a határszéli iparosok. Ennek következtében több iparos már kirándolt különösen Kézdivásérhely és Brassó vidékére; illetőleg e két városból. Főleg Háromszék végvidékeiről számos kisiparos ment át a határon. De ezek egyrésze, mint a helyszínen nyert értesüléseim kétségtelenné teszik, már is visszatért, s kész valamennyi visszatérni, mihslyt számára a megalketés itthon biztosítva lesz. Általában elmondható hogy a vámháboru főleg két városnak és vidékének okoz bajt. Brassónak és Kézdi-Vásárhelynek. A székely városok közül erősebben csak az utóbbi van sulytva. Különösen szenvednek eszmadiái, akik a vidékbeliekkel együtt nem kevesebb, mint 100 ezer pár külföldi lábbelit termeltek évenként, legnagyobb részt Románia számára. Az ottani kalaposok szintén sulytva vannak, kik évi

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja.

Az unokaöcs.

(Elbeszélés.)

Vértesi Arnoldtól.

(Folytatás.)

De ha egyedüli maradt Lajos ur Tiborral, a mi most már igen ritkán történt, olyankor még gyöngédebbnek látszott köztük a régi rokoni szeretet. Lajos ur úgy érezte, mintha igaztalanságot követett volna el az ifju s most kétszeres szeretetet igyekezett mutatni iránta. Az ifju viszont, kinek érzékeny lelke nem maradtott fogékonytalan a szeretet e jelei iránt, szerfölött meghatörtnek látszott s pillanatokra mint egykivetközöttnek, látszott zárkózott jelleméből.

De ez együtt töltött percek után mindig valami busongó érzés maradt hátra Lajos ur lelkében s azt nem szrotte a kis köpös ur, ki egyáltalán azt kezdte most észrevenni, hogy házas élete mégsem oly boldog, mint a milyennek képzelte.

Nem mintha a féltékenység maradosta volna, vagy hogy szerelmé hült volna le neje iránt. Nem. Most is csak úgy imádtá, csodálta szép feleségét, mint leány korában, vagy talán még inkább; féltékenységre sem talált semmi okot s mégis olyan sajátoságos érzést szálta meg néha, mintha valami oktan lépést követett volna el.

Tudja isten, doktor, az én koromban talán mégis késő volt már, — sohajtott föl legbizalmasabb embere előtt,

A vén orvos bámulva tekintett reá.
— Csak a menyecske legyen szép és fiatal, soha sem késő.

Szép is volt, fiatal is volt a menyecske,

tudja isten, Lajos ur boldogsága még sem volt teljes. Maga sem tudta, miért; de érezte: nagyon csüdes természetű nő lett ez az Ilonka.

— Ha csak az a baja, — nevetett az öreg orvos, — vigyázzon, hogy majd nagyon is tüzes asszony ne legyen még belőle. Azok a szemek! Hej, azok a szemek nem nem apaca szemek ám!

Lajos ur türelmetlen rázta fejét. Hiszen nem is az a baja. Maga sem tudja, hogy mi a baja. De mégis másformának képzelte Ilonkát: leány korában oly gyermekded vidám volt s most oly komoly, oly hallgatag.

Az orvos megnyugtatta a türelmetlen kedőt. Az a dolog természetű. A legvidorabb leányokból lesznek a legkomolyabb asszonyok. Egyébként ez most az átmeneti állapot. Majd meglátjuk később, mire fordul a fiatal asszony természete.

Mindinkább a komolyság felé fordult az. Lassu, csüdes, merengő lett egész magaviselete, nagyon keveset beszélt, ritkán kívánczított valahová s mindig álmodozásával látszott elfoglaltnak.

Néha mintegy ijedten riadt föl ez álmodozásból. Olyankor hirtelen lángpirosság futott át arcán s kigyúlt szemei sziljan tekintettek a távolba, azzal a bizonytalan rezgő fényvel, mely nem irányul semmire, csak cél nélkül lebeg a messzeségben.

— Ugyan mire gondolhat most? kérdezte magában a férj.

Ha az öreg orvos hallotta volna a kérdést, nevetett volna. Mire? Otlejse meg és ne kérdezze. Nem szükséges az asszonyok minden gondolatát tudni.

VIII.

Öszre elkészült a lakóház a darvasi pusztán Tibor számára. Csinos, tégas épíletet emeltetett Lajos ur, hogy Tibor elférhes-

sen benne, ha megházasodik, mert Lajos ur ismét megváltoztatta azt a nézetét, hogy a fiu még nem aravalló.

— Sajátkép azt hiszem jobb nagyon korán, mint nagyon későn kezdeni, — gondolta magában.

Beszélt is a dologról Ilonkával. Egy jó-ravaló derék leányt kellene keríteni Tibornak. De Ilonka oly elutasítólag viselte magát ez ügyben, oly megmagyarázhatatlan ellenszenvet tanusított még mindig az ifju iránt, hogy Lajos ur jobbnak vélte egészen elhallgatni a tervét.

Hanem azért nem hagyta abba. Annál kevésbbé, mert az ügy iránt anyósa is meleg érdeklődést tanusított. Bogáthy né föl is találta a derék jó-ravaló leányt, ki épen alkalmas lesz Tibornak, saját legidősb leányának Málcsi-nak személyében. A mi Bogáthy urat illeti, neki nem volt a dologra semmi ellenvetése, ha az isten így rendelte.

Az árva leány, kire Bogáthy ur aze-lött gondolt, nem jött számításba. Hatszáz hold sok az ilyen szegény természetűeknek. Egyébként is a szülők első kötelessége saját gyermekeikről gondoskodni s Bogáthy né meg van győződve, hogy Málcsi és Tibor épen összeillenek. Hogyne? Mikor Ilonka és Keselyű Lajos ur is olyan nagyon jól összeillettek.

Lajos ur pendíti meg a dolgot először Tibor előtt. Lajos urnak ugyan némi kétségei vannak s nem tudja, vajon helyes-e az, hogy a nő legyen öregebb mint a férj; de Bogáthy né biztosítja őt arról, hogy az tökéletesen mindegy, egyébként Málcsi csak félével öregebb mint Tibor. Lajos urnak ugyan ugy rémltet, mintha három, négy év is volna a különbség; de nem vitatkozik, az anyának kétségkívül jobban kell tudni s Málcsi végre most is csinos leány.

Nem olyan csábító szép mint Ilonka, kissé vénülni is kezd, hanem azért még min-

dig csinos leány s Bogáthy né erősíti, hogy Málcsi tetszett ezeltől is Tibornak és saját kép a Málcsi kedvéért járt a Tibor házához.

— Oh, a kópé! — kiált föl Lajos ur, midőn neje előtt elmondja az anyósától hallottakat.

Ilonkának guyonosan megrándulnak szája szélei s rövid, száraz nevetés tör ki ajkán.

— Tehát a Málcsi kedvéért járt? A fiatal asszony komoly, csüdes lénye mintegy kieserltnak látszik. Annyit kaczag ma és olyan élénk, olyan tréfálózó, annyit csipkedt meggyézeivel Tibort és olyan kaczézkodva hajta fejét vállára.

Lajos ur nem győzi bámulni, simogatja szép bársony arcát, csokolja szokatlan fényben ragyogó szemeit, nevető szép ajkát és együtt nevet vele. Ah! hisz ez megint az ő gyermekded, vidám Ilonkája, a milyen volt leány korában.

Nagy örömben észre sem veszi, hogyan rándul meg idegesen a szép nő, a mint férje csókja érinti ajakát. Eszre sem veszi a szép arczon azokat a néha-néha átzeikkázó csodálatos villanásokat, melyek hasonlítanak az ényilaláshoz, ama sajátoságos villámásokhoz a tiszta égbolt alján, mikor még nem látszik sem felhő, sem dörgés nem hallatszik.

De Tibor nagyon is jól látja, hogy ez nem természetes vidámság, ez az ideges kaczagás nem a jó kedv kaczagása, s a milyen mértékben növekszik a fiatal asszony kicsapongó vidámsága, ugy borul el mindinkább a fiatal ember homloka.

— De ne vágj hát olyan szomorú képet mikor a lakadalmadról van szó, Tibor, — szól nevetve Lajos ur.

— Hallod? A lakadalmadról! — visszhangozza, kis kezeivel tapsolva, az ifju nő, ki férje jelenlétében tegezi rokonát, de ha egyedül vannak együtt, mindig önnök szólítja.

(Folyt. köv.)

Véki megrendelések pontosan teljesítetnek.

zánál megtar-
sen a meg-
ól is eladatni

tartoznak az
a k 10 %-át
1881 év XL.
t árfolyammal
nov. hó 1-én
ügyminszteri
óvadékképes
kezehez letenni,
170. §-a ér-
a bíróságnál
állított szabály-
gáltatni.

1886 május hó

telekkönyvi

Deák
aljár-bíró.

an
e, modern

ere.

Y A R.

átlagban 40-40 ezer kalapot szoktak exportálni. Az asztalosok a városban átlag 50 ezer forint értékű termékkel szerepelnek.

A 12 székelyváros pedig épen a végső nyomorral küzd. Sepszentgyörgyön a vámháboru legfeljebb néhány cipészt s egy darék kalapot, továbbá a szekereket és kovácsokat érinti. Székely-Udvarhelyen, Csíkszeredán s környékén egy-két iparág szintén sújtva van; de távolról s nem annyira mint Kézdi-Vásárhelyen. A Székelyföldön kívül legtöbbet szenved Brassó és vidéke. De hogy az állami segély erősebb és gyökeresebb nem volt, szintén Brassó és vidéke az oka. A politikának és pártoknak a kérdésben nem volt szabad szerepelniük. Hogy a határszéli ipar válságából mégis pártkerést kezdenek faragni, hiába. De hogy a brassói szász és oláh vezetők a kormány törekvéseit paralizálni igyekeznek, állásmellenes szempontból, ez megbecsülhetetlen.

Attól tartanak ugyanis, hogy az állami támogatás a szász iparost függésbe hozza a kormánytól, s így mindent elkövetnek, hogy a segély hatótalanságot érjék el. Iukább feláldoznak az iparosok érdekeit. Ennek következményei azután kihatnak a Székelyföldre is. A segély csak általánosan lehetne valóban hatályos. De ha Brassóban nem lehetne szervezni azt, szervezni kell másutt, Kézdi-Vásárhelyen, vagy a Székelyföld más pontjain. Akkor az érem sötét oldala világosabb lesz.

A határszéli földbirtokokra nézve kedvező a vámháboru. Igaz hogy a román illetőleg a Románian átyomuló orosz gabona végre is hozzászabja magát a vámokhoz; a verseny tehát a vámok dacára újra bekövetkezik. A vérmes remények tehát, melyeket a vámháboruhoz fűztek, legalább részben csalatkozásra vezetnek. De a határszéli agricultura végre is lélekzetet vehet, sőt bizonyos mérvig véde marad. A szeszipar igaz, hogy szenved; de a székelyföldi szeszgyárakra még oly városokban is, mint Kézdi-Vásárhely, alkalmazni lehet a gazdasági szeszgyárak kedvezményét, s ennyi elég megmentésünkre.

A mi a többi ipart illeti, a pillanatnyi segélyt sokkal könnyebb megadni, mint a legtöbbször vének. A helyszínen szerzett adatok alapján kétségbevonhatlanul állíthatom, hogy p. u. Kézdi-Vásárhelyen 5-6 ezer fr. on az összes készletek összevásárolhatók; a többi már rég átment a román határon. E tényből következtetést vonhatni az összes határszéli ipar helyzetére.

A rögtönz segély természetesen szükséges. Csak így gátolható meg a tömegesebb kivándorlás. De letehetővé tévedne, aki a határszéli ipar helyzetét csak a vámháboru szempontjából ítéli meg.

Ez ipar fokról fokra hanyatlott már évekkal a vámháboru előtt. E soros írója szót emelt a határszéli különösen a székelyföldi ipar érdekében, mikor a vámháboru még nem is tartozott a valószínű eshetőségek közé. S hogy e háboru mégis bekövetkezett, ez szinte szerencsésnek mondható ép az erdélyi ipar érdekében.

Ez az ipar, mint ilyen, nem tarthatta magát. Nyugat felé nem bírva a nagyipar

versenyét, Romániára szorult, s így kénytelen volt ennek primitív igényeihez szabni magát. A csizmadák a legnehezebb fajta csizmadák készítették; az asztalosok primitív butorokat pedig, mint Kézdi-Vásárhelyen láttam, képesek voltak a legszebb formák utánzására. Így voltak kevés kivétellel, a posztások. A házi ipar alsóbb neméről szólni is fölösleges. Azon tagadhatlan nagy ügyesség és életre valóság, melylyel a határszéli iparosok bírnak, nem érvényesülhetett. Különösen a Székelyföldön vesztett el sok értelmi és faji erő az által, hogy forgalomilag Magyarországból ki- és Romániába bekebelezett.

A vámháboru most három tényezőt ráz meg és ébreszt fel. Magukat a határszéli iparosokat, a közvéleményt és a kormányt. S mind a három tényezőre szükség van, hogy a határszéli iparnak nemcsak pillanatnyi, hanem állandó, s valóban végzetes bajai orvosoltassanak. A határszéli iparosok egyetlen piacukat elzárva látván, tetterőre ébrednek, s vagy lehetőleg igyekezni fognak megtartani régi piacukat, vagy újakat keresnek, s ezek igényeihez szabják magukat. S hogy mily versenyre képesek ők, mily számító képességgel bírnak, mutatja az a tény, hogy a vámháboru nem akasztotta meg a fogalmat. A posztó megy ki Brassóból, s a kalap Kézdi-Vásárhelyről: megküzd a vámokkal. De a kormány és a közvélemény támogatása nélkül nem boldogulnának a küzdelemben a határszéli iparosok. Mi a cél? A vámháboru alkalmát a határszéli nagyipar létesítésére használni fel. A hol az iparnak szétszórtan a nyári életre való csirája van, ott nem nehéz az egyesítés és szervezés. A hol a népesség a termőföldhöz képest annyira sűrű, s hol a kisipar által elő van készítve a nagyipar igényeihez, ott az utóbbiak létesítése nem tulságos nehéz. A textilipar, bőripar fa- és anyagipar nagy akadályok nélkül kifejleszhető a brassói, sepszentgyörgyi, kézdi-vásárhelyi, csíkszeredai stb. részben jelentékeny csirákból. De természetesen csak úgy, ha az említett három tényező, mintfeltevésszerű, mindent elkövet a cél elérésére. Akkor azután a vámháboru következményei valóban áldások lesznek nem csak a határszélre, hanem az egész országra nézve.

BEKSICS GUSZTÁV.

Napi hírek.

— **Simonyi Imre olasz kitüntetés.** Említettük már, hogy városunk polgármesterét az olasz király a korona lovagrend tisztjévé nevezte ki. E szép kitüntetés indokait messzebb kell keresnünk. Emlékezni fognak olvasóink az az időkre mikor De Gubernatis Angéló gróf városunk vendége volt. A jeles írótt abban az időben talán seholsem fogadták oly szívvelségről, mint ép városunkban. De a rokonszenv nem csak az írótt, a magyar tudományos academia tagját illette, hanem az olasz honpolgárt, az olasz állam egyik kiváló fiát. Az akkori vendéglátó napokra kell tehát gondolnunk, s megfogjuk érteni, hogy a polgármesterünket ért kitüntetés az egész városnak is kitüntetés, s nem más az mint a velünk barátságban élő Olasz állam elismerése, rokonszenvének kiváló nyilvánulása

A kinevezési okmány, melyet maga I. Umberto király irt alá, mint a koronarend nagymestere következőleg hangzik. Külügyminiszterünk előterjesztésére kineveztük és kinevezzük Simonyi Imrét, Debreczen polgármesterét az olasz koronarend tisztjévé azon képességgel, hogy nevezett lovagrend azon fokozatára megállapított jelvényeket viselhesse. A rend kancellárja megbizatik jelen rendelet végrehajtásával, mely ugyanazon rend kancelláriájában beiktattatik. Kelt Rómában 1886 június 6-án. Aláírva: Umberto. Ellenjegyezte: Mancini. Latta: Correnti C. Az olasz koronarend kancellárja kijelenti, hogy a fentebbi mélyen tisztelt királyi rendelkezés alapján emített Simonyi Imre a tiszték (a külföldiek) sorában 872. szám a bejegyeztetett, s a kitüntetésnek a jelen okirat elküldetik. Róma 1886. december 7-én. A rend kancellárja Correnti C. A korona rend Olaszországban mindjárt az auzutata után, melyet azonban fejedelmi családok tagjain kívül ritkán kap valaki a legelső lovagrend. Ez alkalomból hasonló kitüntetésben a mi polgármesterünkön kívül csak Kolozsvár polgármestere Haller Károly részesült. Közöljük ezuttal azon levelét is De Gubernatis grófnak, melyet a kitüntetés alkalmából Simonyi Imre urhoz intézett. A levél következőleg hangzik: „Florenz, 1886. jul. 14. Kedves uram! Van szerencsém önt értesíteni, hogy az Olasz kormány, tanusítva kívánván a feletti elismerését, hogy Debreczen városa engem Magyar országból tett utazásom alkalmával rekonvenstev fogadására részesített, megbizott hogy közöljem önnel azon Decretumot, melylyel ön Olaszország királyi által az Olasz korona rend lovagjává lett kinevezve. A rend jelvényei közbenjöttömmel azonnal megfognak önnel küldetni, melylyet a külügyminis.ter azokat hozzáam juttatja. Hazánk kormányának ezen magas kitüntetését még a mult év végén elkeltet volna önhöz küldeni, hanem az Olasz kormány tudván hogy ön Indiában vagyok, bevártá visszatértemet, hogy örömet szerezzen nekem az által, hogy az olasz országból jövő megfeszítéses feletti, én lehessen önnel az első az üdvözlésben. Reményem, hogy Debreczen város, az ő érdemes polgármestere iránt tanusított elismerésben élénk bizonyítványait tártalandja annak hogy Olasz ország iránti rokonszenv melegen van méltányolva az olasz kormány által, es hogy ezen rokonszenvet irányunkban sokáig fenntartja tartani. Az ajánlat a királynak Mancini miniszter közbenjöttével, Correnti Césár, a lovagrend titkara kérésére tettetett, a rend nagymestere jelen maga a király. Egy köszönő szó Correnti urhoz Rómába kellőleg meggyőző bennünket arról, hogy ön, szives megemlékezésüket kedvesen fogadja. Leköveteltette Gróf Augelo De Gubernatis. Mindenesetre az elismerésnek oly szép jele ez melyre egy polgármesterünk, valamint mindannyian méltan büszkék lehetünk.

— **A budapesti Orpheum Debreczenben.** Említettük már, hogy a budapesti Orpheum java része szombattól kezdve a nagyerdői pavilonban fog előadást tartani. Az Orpheumbeli társaság gazdag változatos programját feleslegesnek tartjuk itt elsorolni, miután megtalálják azt olvasóink lapunk hirdetései között. Érdekesnek tartjuk, megemlé

gondolt a boldog pillanatra, melyben mint kész ember, tudatairja az ő tudományával, hogy végre egyé lehetnek, hogy végre megalapíthatja családját, melynek ő lesz koronája, mindene! Fajdalom, reménye meghusult. Belefáradt már a hosszas utanjárasba most azon ponton áll, hogy diplomájával zsebében hazamenjen az édes apja nyakára, a ki maga is szegény hivatalnok egy vidéki kis városban s ott elődjék kegyelem kenyéren. Eh, hiszen abban semmi nincs, biztatta magát; utoljára is nem tart örökké ez a bizonytalan állapot s édes atyjának sem kerül megerősítésre, ha egy pár hónapot házánál lesz kénytelen. Talán három hónapja már, hogy helyzettét tudják odahaza csak egy pár szót sem szólnak. Vajjon szivesen látuk e őt, mikor annyira sem érdekődnek iránta, hogy csak egy sorra sem érdemesítik.

S ott van Ilona, a kiből annyira bizott s kit annyira imádt. Talán már kicsinyi is őt magához s talán el is feledte már a multat? Olvasa a hírlapból, hogy ket majlison is jelen volt a nyár folyamán s ő róla bizonyára réges régen elfeledkezett már. Oh pedig akkor ugyis hiabakínálták őt meg akar az egyetem rektorságát is, csak lassu haldoklás lenne az ő élete a nélkül, a ki életének célja egyetlen reménye volt.

Eh, mit is gondolok reájok! — szólt türelmetlenül Imre magában. Minek eposszem magamat újabb, és újabb balga reménykedéssel hogy őt irántam a régi érzéssel viseltetnek. Terhőkre vagyok. S terhőkre vagyok magamuk is. Vissza menjek újra padlászobába s nézzem száraz szemekkel a póknálós ablakomat, ugyan miért? Várjam a sült galambot, hogy a számba repüljön s azalatt koptaljak? Miért? Kinek a kedvéért? Van nekem ambíció? Vágyom? Szakítsuk végét ennek az egész komédiának! Komoran nézett a sötét éjszakába. Az a behelzőlő hűvös szellő ott übegett arca körül s ő némán, szemében annyi vándló tudattal ott állott némán, a karjának támaszkodva.

Kopogás hallatszott a hidon. Sötét alak közelgett felé, a lánczid lámpáinak lobogá

teni, hogy a társaság pönteken a saját helybeli képviselői, s több rendőri tisztviselő, s meghívott vendégek előtt reudes jelmezes próbaelőadást tart, így akarván meggyőződtenni a közönséget arról, hogy a társaság productióji mily színvonalon állanak s mennyire érdemesek reá, hogy mindenkor nagy közönség nézze az előadásokat.

— **A debreczeni ügyvédi kamara választmánya által közzé tettetik,** miszerint K. u. b. n. y. István ujfehértói lakos ügyvéd sajátkérelmére az ügyvédek lajstromából kitörültetett. Kelt Debreczen az ügyvédi kamara választmányának 1886 július 11-én tartott üléséből.

— **Lövészet.** 1886. Julus hó 18-án tartott lövészet eredménye: Díjját nyertek a Legjobb mélylövésessel. Fehér Domokos 1 db, 2 firtos tallért. Legtöbb körlövésessel, Weszter István 1 db. 1 firtos tallért.

— **A debreczen h. nánási vasut** tegnapi tartotta közgyűlését, legközelebb közölni fogjuk az igazgatói jelentést ezuttal csak forgalmi adatot adunk a következőkben: Szállított a vasut június hóban 3105 személyt s 1807 tonna gyorsteher árut. Arányitva a mult év ez időszakához 1402 személylyel kevesebb, de 894 tonna szállítmánnyal nagyobb volt a forgalom. A vasut bevétele a következő volt! 6149 fr. kilométerenként 143 fr. — Január elsőtől jun. 30 ig 36612 kilométerenként 779, így tehát a mult év időszakához viszonyitva 1758, kilométerenként 41, illetőleg 9882 kilométerenként 210 firtal emelkedett a bevétel.

— **Jelentése a IV. ker. alkapitány** ságnak a büntények és kihágások ügyében az elmúlt félévről. Előfordult verékedési ügy 7, lopási ügy 7, vadászati ügy 5, rendőri büntetés mondatott 39 esetben, csavargás miatt elíteltetett 20 egyén, eltoionoztatott 10, túzeset volt 2, öngyilkosság 1, találatott ösmeretlen hulla 2, természet elleni halál 4. A külsőségeken a közbiztonsági állapotok nem hagytak kívánni valót. Községi ügy volt 318, mezőrendőri kihágás 218 esetben történt. Mészárosok érkeztek 1504 kézbesítendő ügy.

— **Jegyzőválasztás** lesz Agusztus 22-én. A megválasztott Alsó és Felső Józsi körjegyzőségek ekkor fogják, e 450 firt, szabadtárs és illetményekkel járó jegyzői állomást betölteni.

— **Tűz.** Tegnap d. u. 1/5 órákor tűz volt a piac utcán a Rikil féle házban. Egy padlás eggett le, de a tüzterjedés meggátoltatott.

— **Az ideai hadgyakorlatok** alkalmával a 15-ik huszárezred Aradon fog gyakorlatozni, mely után 1-30 százada Almosdról Székelyhidra s 2-ik százada Dereckéről Debreczenbe helyeztetik át.

— **Budavár visszafoglalásának ünneplése.** A nemzeti ünnep, a kegyeletos örömlap 200-ik évfordulója közeledik, s eléje minden honfi igaz örömmel tekint, s igyekezik a napnak jelentőségét kiemelni, s szépségének emelésére tö e telhetőleg hatni. Az ünnepélytargyalás Debreczen város közönségéhez Kammermayer Károly Budapest főpolgármestere következő felszólítást intézi: „Budapest főváros törvényhatósága elhatározta, hogy Budavár visszafoglalásának kétszázados

sánál láthatta, hogy tisztos, ősz szakállú férfi a közelgő alak, ki egyik kezében könnyű batyuval s hosszu száru pipával daltal a hidon keresztül. Valami jambor vidéki öreg nr, gondola Imre s kalapját szemére hozva megmúzdott az oszlop mellett, hogy he yet engedjen a lassan baltalog őrgnek.

De az nem ment tovább; hanem közelébe érve, figyelmes tekintetet vetett az ifjura s aztán megfogva vállát jobb kezével, örömmel kiálta:

— Imre, te vagy?
— A hirtelen öröm örült sikolyával borult Imre az édes apja keblére s osókk l halmozta el a kedves öreg arcát és kezét.
— Édes apam, édes apám!
— Tehozzad jöttem édes fiám és pedig örömhírrel. Jó, hogy itt találsz a nem kell lakásodat keresgélnem. Megválasztottunk a b-i gymnazium tanáraak s ezt jöttem tudomásodra hozni. Irni is akartam, de gondoltam hogy jobban örülsz így neki. Mi mindnyajan igen örülünk rajta s vezetnénk, ha ez állást e fogadva, közénk haza jönnél. Ilona is üdvözöl s töle is levelet hoztam a számodra.

Imre zokogva szoritá keblére édes atyját.

Hogy e fogadja-e?
— És aztán az is elfelejtette megkérdezni miért hagyták őt a végső kétségbeesésig tudósítás nélkül. Nem érzett többé közönyt, megvetést a világ iránt, csak annyit érzett, hogy boldog... igen boldog s hogy ő ujjá született.

S még csak az Ilona tudósítását kellett végig olvasnia, hogy összes kétkedő föltvetéséi aapalapon remlátásoknak bizonyuljanak. Ő bizonyára ezuttal még százezer szer jobban fogja szeretni s vele együtt apját, rokonait és az egész világot.

Imre szeméi előtt elhomályosult a világ. Meghatottan esókkolt kezét édes apjának, mely ezuttal nemcsak az édes apja, hanem az Isten keze volt.

Benedek János.

ISTEN KEZE.

Rajz.

Hűvös szellő lebbent keresztül a Dunán. Ő sokkal nyommasztóbb a sötét éjszakának ez a hideg, cseudes sohajtása, mint mikor erős szélvész kavargja fel a morajló hullámokat s a lánczid oszlopai csakugy reccognak a hatalmas roham hatása alatt. Ez az éjjeli szellő lopva jön, mint a tolvaj, hideg leheletével hízelve híhegi körül arcunkat s olyan sötét, olyan rideg gondolatokat ébreszt lelkünkben! Az ember önkéntelenül megrázkódik.

Imre szokott egykedvűséggel haladt keresztül a lánczidon. Rendes szokása szerint mészava nézte a Duna partján csillogó lámpák világát, a messze sötétlő öreg Gellért hegyet s a hegyek oldaláról innen onnan előcsillámló kunyhók mécsének pisllakolását.

Ugyan ki virasztott ott a késő éjszakában? Talán egy második Virág Benedek a hblvány világu gyertya mellett. Gyűjti a tudomány igaz gyémántjait, hogy itt a kufár világban krajazarokkal cserélje föl? Vagy talán egy sötét lelkiismeretű ember lámpája világít a hegyoldal kunyhójából, a ki rémeket lát s nem mer sötétben maradai bünös öntudatával? Vagy egyik vagy másik, egyik olyan bolond mint a másik. Még legokosabb dolog, ha valami éjjeli lebu világa az elhaló fény, a mely mellett könnyelmű ifjczokok, fecsérelik életük legszebb idejét silany hölgyek társaságában. Jól teszik, mindenki bolondság ezen az egész nyomorult sártekén.

Hát van ezen a világon valami, a mi megérdemlé, hogy kiméjjék magokat? Vannak-e még nemes eszmék, a mikért érdemes egy életet feláldozni? Haza, emberiség, család, jótekonyság, költészet, szerelem? Bolondság, képmutatás. Ostoba emlék képtelen agy-reme. Önöz s öntetszelgő emberek phantasmái, a mivel a csillogó lepelbe vonhatják hisuságukat, pénzvágyokat, nagyravágyásokat s egyéb hiábavalóságakat.

Van e most rokon? Barát? Kedves? Ugyan kibe bízzék az ember, ha mindezek

uudokul megcsalják, elhagyják. Istenben? Hoi van az? Tul a felhők mögött, vagy talán a tötét éjszakában, a hullámok örvényében, mint egy boszúló nemzis, mely nem jutalmaz, csak büntet, hogy adományával oly aljasan visszaélnék az emberek. Ha gondja volna az emberekre látnia kellene azt a visszasságot, mely egész életünknek az egyetlen érdekességét megadja.

Ugyan mint köszönhetünk neki. Értünk? Hogy egy néhány évig kínlódhatunk, kacagunk és sirunk, egymást marjuk, azután meg csókolozunk? Életében a kit csak lehet, bántunk, s halála után telmagasztaljuk oket érdemtellenül? Az igazakat, nemesekeket apossuk s egy néhány tökfiköt felelünkül? Hát élet ez, hol a jók szenvednek, sanyarognak s a gazemberek mulatnak, dözsölnek? Egymást méltóságos urazzák, ragyognak, pompáznak, hogy eitarják beestelenségeiket.

Boldog, a kinek nincs szive, hogy át-érezze minden eljárásokat. Boldog a kinek nincs szeme melylyel megláthatna mind e nyomorúságokat. Boldog!... de vajjon boldog-e? Hát nyujt e boldogságot az otthon? Vidám és megelégedett-e most a család kör? Hol van most a hiség, szeretet, mely szük körében bő kárpótlást ayujtana a nagyvilág hitványasági helyett. Hiszen ott is fölytnt mar fészket az önzés, a számítás. Legkedvesebb testvére rideg közönyvel fordult el az embertől s a hű kedves, kiből annyi remény, vágy központosult, megcsak az iránt sem érd-klődik, ée az ő szívének egykor mindensége, vagy meghalt?

A hullámok moraja felhallatszott a lánczidra. Imre megállt a lánczid közep oszlopánál s benézett a sötét Danába. Harmónapja már, hogy hazulról levelet várt. Tudatta edde atyjával, hogy vizsgáját pár hó előtt tette s most állás után jár s azt is tudatta, hogy eddigé utánjárásai nem vezettek eredményre. Pénze rég elfogyott s önézete nem engedte feltárni a nyomort, a melybe pályája végén süllyednie kellett. Nem ilyennek képte te őt a boldog időt. Azt hitte hogy az eredmény az ő törekvésének s szorgalmának megfelelő leend. S mily örömmel

emlékét megün az esemény jel és főváros me kalomból egy Midőn ezen ün gyűlési határoz tetos közönsége hívjuk, van sze vonatkozó n gett megküldet hó. Az ünnepé I. 1886. aug. megajytása a tember 1-én e és történelmi t academiában a dégek jelenléte érem bemutatá 2-án d. e. 9 0 templomban f beszédel. Azuta la leleplegése, sági tag tart e kor diszebéd szeptember 5 é mezőn V. 1886 közt diszelodá a történelmi k vattak az ünne pár a fenséges főherczek, az családok, kiken résztvettek. B Berlin és Sopra many tagjai, a hatóságok képy intézetek, s a kiállítás tartam rendezkedni me városi hatóság o

— **Az Od** is megemlékező villonbn fog m a hangverseny minden díj nélkü senyre a jegyek Szepessy Lajos üzleteibe kr. a következő rendű ülőhelyek

— **Zenees** rópa kavéház gyariak zenétek kozásban éjtéig tapsolva a deré

— **Odry** már említettük ban hangverseny érdekes, es ritk. vaa összeállitva, évezetet fognak közönségnek ne lötben a hangve mutatkozik külö ben. A hangverse

Músor: I. Nyitá II. Utazás a h aux trois étoiles gánjeleuet, előad pesti népszínház

let” című oper énekelő Odry Le ton énekes. IV. háború” című o

Solymosi Elek. Solymosi Elek. gni trombitás” éneki Odry Lsh éacki Solymosi É énekelő Solymos Hubay Jentől, e vessünk, (comple

— **Nihilist** A mult éven itt re a rendőrség re tudni hogy, két

A vizsgalat term s maig már igen nyire olyat, a ki zik. Az esetnek l ságot tulajdonita tományi kormány az ügy fejlemény lentest Peterváro

— **Nyolcz é** batárszélien fekvő jan, 22 dikén meg Ferenczet) nejev nem tudni ma m vizsgalat rögton m is szunyókat s ne gyilkos? Ez a

idovel feledésbe messze eső. Őla f Kálmának hívták ban, annál csufab nyitóségek előtt.) ügyör volt Zala E miatt kivetkezett lett koc-márossá.

kedvesét is, egy r tek egy évig. Azaság. Később a koc dat, mondván: me vizben nagyobb b bizony nem nagy beállt a lipótmeze a férfi pdig — h

— **szoigának.** D nyugta. Lett bel Gyaz-gyarban mun takép azt a mester

ken a sajtó hely-
ri tisztviselő, s
rendes jelmezben
meggyőződöttet
társaság produc-
nak s mennyire
kor nagy közönség
gyvédi kamara
tétik, miszerint
lakai ügyvéd
lajstromából ki-
az ügyvédi kama-
július 11-én tar-
plus hó 18-án tar-
Dijjat nyer-
Fehér Domokos
több körülírással
os. tallért.
anási vasut teg-
közlebb közölni
est ezuttal csak
következőben
ban 3105 személyt
Arányitva
személyivel keve-
nyanyai nagyobb
nyelvénye a követke-
enként 143 fr. —
6612 kilométeren-
év időszakában
kéként 41, illetőleg
frttal emelkedett
ker. alkapitány-
hágások ügyében
it verskedési ügy
ügy 5, rendőri
tében, csavargás
eltoloncoltatott
sság 1, találatott
zet elleni balál 4.
onsági alapítvány
Közsegi ügy volt
218 esetben tor-
ék 1504 kézbesi-
esz Águsztus 22-
és Felső József
4, e 450 frt, szá-
aró jegyzői álto-
5 órákor tűz
tele házaon. Egy
jedesse meggator-
orlatok alkalmá-
adon fog gyakor-
zadása Almosdról
Derec-keről Dob-
glálásának ün-
egyeletes öröm-
edia, s ejeje min-
int, s igyekszik
belül, s szépsége
gatni. Az ut-
varos: Közönség-
Budapest főpolgár-
ast intézi: „Bu-
saga elhatározta,
enek kétszázados
es, ősz szakállú
közében könnyű
ipával omlag a
mor vidéki öreg
szemére hozva
leit, hogy he yet
rögnek.
bb; hanem küze-
tet vetett az if-
át jobb kezével,
t sikolyával bo-
tebire s csókk l
arozat és kezét-
pám!
s ham és pedig
alak s nem kell
gválasztottunk a
s ezt jöttem tu-
kartam, de gon-
gy neki. Mi mind-
vezetnék, ha ez
aza jönnél. Ilona
hoztam a szá-
a keblére édes
tette megkérdezi
kétségbeesésig tu-
töbe közönyt,
k annyit érzett,
og s hogy ő ujja
tudósítását kellett
kétkedő föltöve-
bizonyuljanak. O'
zezerszer jobban
apját, rokoniat
omályosult a vi-
zet édes apjának,
es apja, hanem
enedek János.

emlékét megünnepli. Hogy pedig ez ünnepély
az esemény jelentőségéhez képest, az ország
és főváros méltóságának megfelelően, ez al-
kalomból egy történelmi kiállítás is rendez.
Mídon ezen ünnepélyre a f. évi 484 sz. köz-
gyűlési határozat értelmében képest a tekin-
tetos közönséget ezennel tisztellettjesen meg-
hívjuk, van szerencsénk az ünnepélyessége-
re vonatkozó másort szives tudomásvétel vé-
gét megkülöndi. Budapest, 1886. évi július
hó. Az ünnepélyességek sorrendje következő:
I. 1886. aug. 15-én a történelmi kiállítás
megnyitása a városligetben. II. 1886. szept-
ember 1-én délelőtt 10 órákor a főváros
és történelmi társulat együtt-s díszülése az
académiában a meghívott kül-és belföldi vendé-
gek jelenlétében. A monográfia is emléké-
rem bemutatása. — III. 1887. szeptember
2-án d. e. 9 órákor a budavári helyőrségi
templomban fényes isteni tisztelt egyházi
beszéd. Azután a várkastély az emléké-
la leleplezése, hol Kovács Sándor főv. bizott-
sági tag tart emléké beszédet. Délután 5 óra-
kor díszbéd aláírások után, IV. 1886.
szeptember 5-én, vagy 8-án nép ünnep a vér-
mezőn V. 1886. szeptember 1-8 napjai
között díszelőadások. VI. 1886. szeptember 31.
a történelmi kiállítás bezárása. — Lehi-
vattak az ünnepélyre: A felsőleges uralkodó
pár a fenséges trónörökös és neje, a fenséges
főhercegek, azon bel- és külföldi nevezetes
családok, kiknek ősei a diadalmas ostromban
résztvettek, Bécs város képviselői, München,
Berlin és Sopron városok képviselői, a kor-
mány tagjai, a főpapság, katonai és polgári
hatóságok képviselői, tudományos testületek
intézetek, s a hazai törvényhatóságok. A
kiállítás tartama alatt kézzel fogható
rendezkedni mérsékelt. Ajjal, valamint a fő-
városi hatóság olesólakásokról fog gondoskodni.
— Az Odry estély melyről más helyen
is megemlékezünk a nagyerdőn a Dobos pa-
villonban fog megtartatni, a melyet a bérlők
a hangversenyzők iránti nagyrabecsülésből
minden díj nélkül engedték át. — A hangver-
senyre a jegyek már hónap váltatott lesznek
Szepessy Antal és Mendelovics
Lajos üzleteiben. Az első négy sorban 1.50
kr. a következők hat sorban 1 frt, a harmad-
rendű ülőhelyeken 70 kr, állóhely 40 kr.
— Zeneestély volt tegnap este az Eu-
rópa kávéház csinos udvarkertjében. Ma-
gyarainak estélyek, s a kellemes szóra-
kosban estélyi maradt a közönség meg-
tapsolva a derék zenészeket.
— Odry László hangversenye. Mint
már említettük vasárnap tartja meg városunk
ban hangversenyét, melyne: műsorozata oly
érdekös, és ritka szép mulattató számokból
vau összeállítva, hogy azok oly művészi
évezetet fognak nyújtani, a milyen a dbr.
közönségnek nem mindennap kínálkozik. Kü-
lönben a hangverseny iránt óriási érdeklődés
mutakozik különösen az intelligencia köré-
ben. A hangverseny érdekös műsorozata ez lesz:
Műsor: I. Nyitány, zongorán előadja X. y.
II. Utazás a három csillaghoz (L'Avoyage
aux trois étoiles) Cœcilie néle bonókás ma-
gajelenet, előadja Solymosi Elek, a buda-
pesti népszínház komikus. III. Borsal, „Ham-
let” című operából, Ambroise Thomastól,
énekei Odry László, a m. kir. operaház bary-
ton énekes. IV. Melanie keringő, a „Furca
háború” című operettből, írta Straus, énekei
Solymosi Elek. V. Magyar népdalok, énekei
Solymosi Elek. VI. Bucsudal, a „A szék-
góni trombitás” című operából, Nessleről,
énekei Odry László. VII. A kornevili keringő
énekei Solymosi Elek. VIII. Magyar népdalok,
énekei Solymosiné asszony. IX. Ballada
Hubay Jenőtől, énekei Odry László. X. Ne-
vessünk, (complettek) énekei Solymosi Elek.
— Nihilista dolgok. Krakóbi irják:
A mult kéten itt nihilista-meeting volt, mely-
re a rendőrség rárontott. Ez alkalommal, nem
tudni hogy, két titkos rendőrt meggyilkoltak.
A vizsgálat természetesen rögtön megindult
s maig már igen sok embert fogtak el, több-
nyire olyat, a ki a munkásoktalainoz tarto-
zik. Az esetnek Pétervárotról különböző fontos-
ságot tulajdonítanak s Gurkó tábornok tar-
tományi kormányzó parancsot kapott, hogy
az ügy fejleményeiről napoként tegyen je-
lentést Péterváros.
— Nyolcvévi múltán. A Zala-Egerszeg
határszélén fekvő bogárdi csardában 1875.
jan. 22 dikén megölték a kocsmáros (Ugár
Ferencz) nevelés és szolgálatát együtt,
nem tudni ma már hány forintjáért. A bü-
vizsgálat rögtön megindult, de néha a Nemezis
is szunyókál s nem lehetett kideríteni; ki a
gyilkos? Ez a kérdés homályban maradt s
idővel feledésbe is merült. A nem valami
messze eső. Oia falu akkori kocsmárosát Tóth
Kalmannak hívták. (Szép név a magyar irá-
ban, annál csufabban fog forogni most a fe-
nyítőségek előtt.) Ez az ember 1878-ig pénz
ügör volt Zala Egerszegre, de valami csiny
miatt kivetkezett az egyenruhából s akkor
lett kocsmáros. A csardába vitte magával
kedvesét is, egy rábabodjai leányt és ott él-
tek egy évig. Azalatt történt meg a gyilkos-
ság. Később a kocsmáros ott hagyta a csár-
dat, mondván: megy Budapestre — nagyobb
vízben nagyobb halat foghat az ember! De
bizony nem nagy szerencsésük akadt. A lány
beállt a lipótmezei tébolyháza ápolónőnek,
a férfi pedig — hogy együtt lehessenek vele
— szolgának. De az utóbbinak nem volt
nyugta. Lett belőle szatócs, majd inas, a
Ganz-gyárban munkás, aztán szabó, mert vol-
takép azt a mesterséget tanulta. Négy évvel

előtt pedig beállt a budai állami nyomdába
éjeli ornek s ott maradt maig. Lakása az
Attila-utczában volt, együtt a nála vala-
mivel időse, de csinos asszonnyal. Ugy-
éltek mint férj-feleség. Néha pöröltek, majd
meg kibékültek. Az éji ör házarító-kodolt,
s az asszony elhidegült s átjárt diskurálni
szomszéd asszonyokhoz. Ezek egyikének ká-
vezés közben elmondta, hogy hej nagy titok
nyomja az ő szívét, mert az ura egykor
szörnyű bűnt követett el. „Titok peoséjje
alatt” mondta el ezt, természetesen tehát, hogy
a szomszéd-asszony tovább adta egy ismerő-
sének, a ki véletlenül detektív. Így, vette
neszték a dolognak a rendőrség. Egy detektív
mindjárt beállt szedőnek a nyomdába, hogy
az éji ör közlebe jusson, másik az asszony
barátságát igyekezett megnyerni, egy rendőri
hivatalnok ment Zala-Egerszegre, hogy a
törvényeszi iratokat megnézzék s egy oca-
vargót (Czordás Horváth József nevűt), mint
a ki egykor a kocsmárosal jó barátságban
állt kézkerítse, valamint — ha lehet —
azt a fuvarost is, ki a bűnösöket akkor a
kocsmába szállította. Az asszony, ki észrevet-
te, hogy fecsegésével bajt csinált, a mult
napokban győri rokoniához indult hajón. De
Győrött már várta egy odment rendőrhiva-
tálok, ki szívére beszélt. Az asszony érez-
vén hogy már férjének hatalmán kívüli van,
mindjárt kezökre járt a rendőrnöknek s el-
mondott mindent, sőt el is utazott velök
Dunántútra. Mult pénteken fogták be a gyil-
kost, lefogalva leveleit és a holmija közt
talált amaz elszárgult régi hírlapokat is,
melyekben a nyolcvévi elelőtt történt
gyilkosság le volt írva. A befogott ember az
utóbbi időkben érintkezésben állott akkori
cinkostársával s tavaly elmondta neki, hogy
az asszony (Nagy Mari), a hányszor össze-
zördülnek, fenyegeté, hogy följelenti bűnét.
„Akkor jó is tessz a láb alól eltemni!” —
tanácsolta a cinkostárs. Es el is tették volna
ha a dolog nem fordul másként. Tóth K.,
ki 30 éves s Rába-Tamársá való, tagad min-
dent, de ellenmondásokba esik s minden el-
lene vall. Szombaton befogták Horváth Jö-
zsefet s Zala-Egerszegre vallatták; de szin-
tén tagad. E deli alakú, de gonosz lelkü em-
bertől és testvérétől fél az ottani közönség
s ezért ha sokan tudnak is valamit, nem m-
renek ellene vallani. Tóth K. ellen a nyomozás
be van fejezve s ma már át is adják a kir.
ügyészségnek.
— Feltalálta magát. Liveronban tör-
tént közletről, a „A sevilai borbély” elő-
adása alkalmával. Az ottani színháznak jelen-
leg igen népszerű vendége van: Trebbi sis-
asszony, a kivel a közönség nagyon rokons-
zenedik, s így a művésznő rendszeren zsufolt
ház előtt játszik. Az említett opera előadása
alkalmával már javában folyt az ének, a kö-
zönség is egészen belemélyedett a tetszés-
nyilatkozatokba, a midőn egy hirtelen nem
várt akadály, utját szegi az előadásnak és a
közönség lelkesedésének, Basilio egy jelenete
volt a soron, de nem volt Basilio; a szeren-
csétlen színész valahol elkésett az éji homály-
ban. A színpadon a zavar, a nézőterem a kö-
zönség gunyos várakozása már-már ijeszto
mérvet öltött, a midőn egyszerre a podiumról
a karmester föláll, a paiczáját átadja az el-
ső hegedűsnek, azután egy ugrással a szí-
npadon terem s hozzá lát — a Basilio szere-
péhez. Feltalálta magát és becsülettel énekel
te végig a nagy szerepet, a miert is a kö-
zönség nem győzte eléggé tapsolni.
— Alvás nyitott ablakok mellett. A
szép kellemes időjárás alkalmából érd-kesnek
tartjuk megjelenni azou kérdésre „Vajjon
egészségtelen és ártalmas-e éjjel nyitott abla-
kok mellett az alvás?” Általános eiterjedt
nézet, hogy az éjjeli levégő ártalmas, mér-
ges, azt alvó szobánkba beereszteni nem sza-
bad. Pedig hát az éjjeli levégőnek nincs sem-
miféle mérges, vagy ártalmas alkotrésze.
Hogy valamivel több benne a szénasav, meg
a nedvesség, mint a nappali levegőben, azért
még egy cseppet sem valik ártalmassá. De
még ha ártalmas volna is a levegő, ablak-
zarással meg nem védelemzhetjük magunkat
ellenében. Másrészt pedig az alvónak éppen
egy szüksége van friss levegőre, mint az
éberen levőnek, és így éjjel is szellőztetni kell
a szobát, úgy mint nappal. Sőt éjjel még gon-
dosabban kell erre ügyelni, mert ilyenkor
nem nyitogatjuk az ajtókat, mint nappal,
a mi mindig friss levegőt jutatt a szobába,
— mert továbbá éjjel jobban izzad, párolog
testünk, mint nappal, tehát inkább szennyezi
is a levegőt; végre éjjel hosszú órák során
vagyunk a szobába bünöcselve, míg nappal
újra meg újra a szabadba jutunk. Télen a
szellőzős aránylag könnyen megy éjjel is; a
külső hideg levegő oly erővel áramlik be a
falak lukacsain, az ablakok, — ajtók
repedésein keresztül a szobába, hogy itt
éjjel, nappal bőséges a levegőcsere. De
nem úgy van avaron. Ilyenkor a külső
levegő csak akkor nyomul be elégséges meny-
nyiségben a szobába, ha kaput tartunk szá-
mára, ha az ablakot nyitva tartjuk. A leg-
több ember, ha nem jár hűvös idő, örömet
tarja fel ablakát, de csak nappal. Éjjel el-
zárkózik. A bezárt ajtó és ablak mellett
azonban a meleg időszakban megál a levegő-
csere s az alvó csakhamar a legkellemete-
lebb bűzben, a legromlottabb levegőben pi-
heg az ágyban. Ezért tehát nemcsak hogy
nem árt a nyitott ablakok mellett való al-
vás, de még inkább szükséges is s ajánla-
tos. Más kérdés a meghűlés kérdése, hogy
ha t. i. éjjeli hűvös levegő éri az ágyban
felmegedett testet megfordulás alkalmával,

vagy a takaró lerugása folytán. Ennek el-
elkerülése végett ágyunkat ne a nyitva álló
ablak mellé helyezzük el, hanem onnan tá-
volabb. Csak az továbbá spanyolfallal vagy
hasonlóval védekezni az ellen, hogy rögtön
támadó szél esetén a szobában nyomuló lég-
áramlás testünket érhesse. Ekkor nem hűt-
jük meg magunkat nyitott ablak mellett sem,
kivált ha még leszokunk a tulságosan meleg,
egészségtelen takaróktól.

CSARNOK.

A bacillusok.

(Olaszból.)

Az „Aegle” nevű gőzös éppen most kö-
tött ki a triestzi kikötőben. Indiából érkezett
s a legelső lény, ki a hajóról a szárazra
szállott ki, Mr. Dick volt kedves élete pár-
jával Mrs. Dick asszonysággal.
Dick ur szenvedélyes természetvizsgáló
volt s csupán azért utazott Indiába, hogy
kolera bacillusokat lásson. Neje mint hű-
testárs, elkísérte a veszedelmes expedícióra
férjét s most mosolyogva tértek vissza.
Mrs. Dick egy szép kis majmot hozott
öleiben, mely éktelenül visított a parton álló
és ácsorgó közönség látára, úgy, hogy Dick-
né kénytelen volt egy darabka banannal esit-
títani a kis jószágot.
Mr. Dick piadójával vállán s eserayójé-
vel egyik kezében lépett a szárazra s ajkai
közül, correct szakállának töszomszedságában
a megelégedés mosolya lebegett.
Miért? Az ő megelégedésének oka a
bal kezében tartott dustosüvegben rejlett.
Féltékenyen pillantásokat vetett az üvegre,
mely tele volt valódi és élő bacillusokkal.
Egész uton kezében tartotta ezen erőssen be-
kötözött üveget s még evés és alvás közben
sem tette le.
A bacillusok szépen kiállottak a tengeri
utat s Mr. Dicknek úgy tetszett, mintha a
kéjtutás különösen jól esett volna e sajátság-
os parányi lényeknek.
— Utközben nem egyszer mutatta fel
feleségének az üveget s mosolyogva így szölt
hozzá:
— Very pretty animals!
Mrs. Dickné valódi hamissítatlan angol
hagmival mindanyiszor csak ennyit felelt:
— Oh yes, my dear!
Nem is beszégettek egyebet az egész
hosszu uton s aig várták már, hogy London-
ba érjenek s Mr. Dick kiöntesse az indiai
bacillusokat a „Choleric-Society” kisérleti
medenczébe.
Mehettek volna más uton is Londonba,
de Mr. Dick azt is tanulmányozni akarta,
hogy a különböző éghajlatok minő betolyás-
sal vannak a bacillusokra.
A hajón, melyen jöttek, kicsirázott lo-
tosz-magoknak jelentette be a bacillusokat,
mert különben nem engedtek volna azokat.
Midőn most szerencsésen partra szállot-
tak Triestben, az angol férj nagyon udvari-
as akart lenni neje iránt s felé fordulva, e
kérdést intézte hozzá:
— How do your animal?
— I thank you, mi dear, veri wel! —
felelt a hű feleség.
Azután kecses hanglejtéssel még ezt
tette hozzá:
— And yours?
— Very well! Verry well!
Azután haladtak tovább a parton ácsor-
gó néptömeg között, hogy minél előbb a fo-
gadóba érhessenek.
Az idő nagyon szép volt, csak itt-ott
uszott az égen néhány apró felhő.
A triestiek, mert éppen vasárnap volt,
szokás szerint elepték a kikötő partjait és
térteit, úgy hogy az előrehatolás sok nehé-
zségekbe került. Mr. Dick nem tekintett másra,
mint drága üvegére s úgy szólva vaktában
bandukolt előre, nem nézve nem látva hova lép.
Egyszerre csak isszonyu javesékelés
töltte be a levegőt s a közönség összesodult
egy pontra. Ott feküdt hason a tudományos
angol, elbotolva egy kiálló utca köbe. Az
üveg elvágódott töle messzire s összetört. A
bacillusok egyszerre szabadok lettek. Mrs.
Dick segíteni akart férjének, mint hű nő,
a főkelelésben s egészen megfejtkezett majmá-
ról, ki egyszerre szabadon érvén magát,
visítva ugrált a közönség közé.
A mint az üveg szétört, a bacillusok-
kal telt folyadék — viz a Gangesből —
szétröcsesent s a közel állók ruháira és czi-
pőire, meg a napsütött, meztelen munkás lá-
bakra ömölt. Természetesen a bacillusok is
együtt fröcsesentek a Ganges vizével.
Mr. Dick nagy nehezen feltápász-
kodott; orra meg volt horzsolva és esernyője
eltört.
De mit gondol ő ezzel?
Rögtön a dunsztos üveghez szaladt s
kia volt nézni arezú a fájdalmat, mit üve-
gének széttröése idézett elő.
Egyetlen bacillus sem maradt az üveg-
cserepeken. A fájdalom után düh követke-
zett s egészen apróa morzsolta az üvegese-
repeket 75 center hosszú lábfejével.
Mrs. Dick ez alatt ott állt s könyözött.
A szép majom elosont.
Mikor Mr. Dick neje sirását észrevette,
od ment hozzá s vigasztalni kezdte. De a
nő vizagztalhatlan volt s csak ezt zokogta:
— Oh, my dear animal! — Oh, my
dear animal!
Az angol erre kivette zsebéből a hajók
indulását jelző hirdetés s mutató-ujjával né-
mán és lidgvérten a „Kitchen” személyhajó
indulási idejét mutatta meg feleségének. A

hű nő megértette férjét s egy fájdalmas
„yes” t rebege, a személyhajóval visszavitte
laktak Indiába.
Az összegyűlt közönség bámult a két
angol e néma jeleneten s nem tudták elkép-
zelní, hogy egy majom elszökése és egy
dunsztosüveg eltörése mért okozhatott oly
nagy kétségbeesést és csodálkozást, hogy a
két angol újra visszatért Indiába, a nélkül,
hogy Triestet megnézték volna.
Végre is nevettek s angol különönségnek
tartottak az egészet.
Egy hétig mindig arról az eseményről
beszéltek a molon, kávéházakban, vendéglök-
ben s az újságok különféle képen illusztrálták
az esetet.
Találgatták, hogy mi lehetett a dunszt-
os üvegben, melynek eltörte egy oly nagy
ut ismétlésére ösztönözte Dr. Dicket.
Az eseményt csakhamar háttérbe szo-
ritotta az a hír, hogy egy kikötői munkás
koleraszerű tünetek között halt meg. Ez
négy napra történt a dunsztos üveg szét-
tröése után.
Nemsokára újabb eset fordult elő egyik
gyárban és egy kaszárnyában.
Az orvosok megvizsgálták a halottakat,
felboncolták s valódi indiai bacillusokat ta-
láltak bűnső részeikben.
Megvizsgálták az Indiából érkezett
„Eagle” hajót, azon semmi gyanusát nem
észleltek.
Olaszországból már egy hét óta nem
jött senki át Triestbe, tehát onnét nem hur-
colhatták be a bacillusokat.
Pedig beharcoltatott a bacillus, er-
ről minden tekintélyes orvos meg volt győ-
ződve.
Mr. Dick tudományos szenvedélyére
persze senki sem gondolt.
Pedig Mr. Dick hurcolta be Triestbe
a bacillusokat.
Midőn dunsztos üvege széttrött, a bacil-
lusok egy része a kövezeten maradt s ott
elveztek; de egy néhány bacillus a közel-
állók lábaira frecesent.
A kikötői munkás, kinek meztelen lá-
bára esett néhány erőteljes bacillus, még az
nap délután megmosta lábait a kikötőben s
a bacillusok örömjungva ovszoltak szét a
tenger vizben. A gyári munkás, kinek ruhá-
jára estek a bacillusok és a katonai ki szin-
tén kapott egy fröcsenést uniformására, haza
mentek és a gyári munkás nedves lakásának
levegője, valamint a kaszárnya parafiro-
zatlan belseje alkalmat adtak bacillusoknak
a szaporodásra.
Az első áldozatok a kikötői munkás, a
gyári munkás és a katonai voltak, de a ki-
kötő vize tele lett néhány nap múlva indiai
bacillusokkal s a ki ivott a vízből, mind meg-
kapta a kolera.
A gyár kutjába is belepottyant egy
bacillus, valamint a kaszárnya kutjába is a
munkás és katonai ruhájáról s ezek a szőlő
bacillusok a vízben elszaporodtak. A tenger-
be került bacillusok kirándulások tettek
egész Fiumeig s itt is kimertek néhányat a
tengerből s a kifogott osztrigák és halakkal
Fiume környékére is eljutottak.
Igy importálta a tudományos szomj
Triestbe és Fiuméba és környékére a kole-
rát és széthordja azt mindenfelé a vize, és
viz mindenütt van.
Mr. Dicknek mégis sikerült egy újabb
transport bacillust hozni Londonba, hol mély
vizsgálatba bocsátkoztak a tudósok.
A kedves Dickné még sebb majmot ho-
zott haza magával s most férjével együtt
mulatnak az Indiából importált gyönyörű ál-
latokon.
Triestben és Fiumében pedig halnak az
emberek s fekete rém sakkban tartja az egész
művelt világot.
Hogy ki hurcolta be a bacillusokat, azt
még maig sem tudja senki s Mr. Dick hall-
gat arról, hogy kicsirázott lotosz-magok gya-
nán osempezte be a veszedelmes bacillu-
sokat.
Es ha Mr. Dick el nem botlott volna
Triest utczáján egy kiálló köben, úgy talán
még ma sem lenne semmi baj s nem lenne
bacillus a triest és fiumei kikötőkben. Mr.
Dicket ugyan azzal védelemzhetik, hogy ő nem
oka, mert ha a kikötői munkás meg nem mos-
ta lábait, akkor a bacillusok elvesztek
volna.
Milyen nagy veszedelem az a világra és
az emberiségre nézve, ha a tudományos fér-
fiak megbotlanak!

Legújabb.

BUDAPEST, július 21. A nagy
szenczáción kellett Andrassy uti gyilkos-
ság ügyében a bíróság ma itelt, s Tóth
Imrét, ki szeretője helyett annak barát-
ját ölte meg, tíz évi fegyházra ítélte.
BUDAPEST jul. 21. Löwenstein
Armin ócska vasker-skedőt ma az ugy-
nevezett Angyalföldön, hová őt tegnap
egy matróz ruhába öltöztet ember réz-
eladás ürügye alatt kicsalta, — meg-
gyilkolva találták. A tettest nyomozzák.
LONDON jul. 21. A kormány a
tegnapi minis-tert mácsban elhatározta,
hogy azonnal beadja lemondását.
Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos:
Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

Előleges jelentés. Csak rövid ideig Debreczenben.

Mr. Emilius Changous

ki az angol királyné által arany éremmel
kiünneveltett kitünően idomított

16 kutyájával

a nagyerdőn a Dobos pavillonban

július 24-étől kezdve

igen érdekes előadást tart

Egyidejűleg **Mister Herbert** beszélő bohóc
a Renz lovardából, **Rónyai Katicza** k. a.
magyar népének, **Villy** ur kiváló tánc-
czos, a bécsi soubrette, valzer, énekesnő
Ellis k. a. a német bohóc **S Holz** ur a
bécsi kettős énekes **Laszki** apa és le-
ánya, **Villy** k. a. mint táncosnő, **Schindler**
József karmester felépt a legérdekesebb
műsorozattal.

Rendező: **Bary Miska.**

Ezen társaság itt Debreczenben elő-
ször fog fellépni. Tárjai a legelőkelőbb
színházból, lovardából és a budapesti
Orpheumból vannak összeválogatva.

Az előadások egyes számai oly dis-
crétek, hogy azokat minden család meg-
tekintheti:

Első előadás szombat este.

Vasárnap két előadás.

Az első előadás kezdete 4 órakor,
melyre gyermekek minden helyen felét
fizetik

A második előadás kezdete 7 órakor.
Méréskelt árú jegyek előre válthatók
Mendelovits Lajos ur szívtörzsdéjében, fen-
tartott hely 60 kr második hely 35 kr-ért.
Este a penztárnál fentartott hely-
ek 70 kr. második hely 40 kr.
Penztárnoknő **Krizl Anna** k. a.
Kezdete szombaton este 8 órakor.

4017 sz.
1886. th.

III. Arverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. t. rvszk mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lei-
tegeb János derecskei lakosnak végrehaj-
tatónak, Gurszky János derecskei lakos
végrehajtást szenvedő elleni 122 frt.
tökekövetelés és járuléka iránti végre-
hajtási ügyében a debreczeni kir. t. rvszk
területén lévő és Derecske községben
fekvő az 593 sz. t. jkyben foglalt és a vég-
rehajtási törvény 156 §. alapján egész-
ben kitűnő házas telekre az árverést 400
frtban ezenmel megállapított kikiáltási
árban elrendelte, és hogy a fentebb
megjelölt ingatlanok az 1886. év aug.
hó 24-ik napján d. e. 9 órakor De-

recske községhezánál megtartandó nyil-
vános árverésen a megállapított kikiál-
tási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10 %-át
készpénzben, vagy az 1881 év XL.
t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. évi nov. hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri
rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes
értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a ér-
telmében a bánatpénznek a bíróságnál
előleges elhelyezéséről kiállított szabály-
szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék-
nek, mint telekkönyvi hatóságnak 1886
évi június hó 28-án tartott üléséből.

Becske Lajos
h. elnök.

Tatai
aljegyző.

Szerkesztőség

Széchenyi-utca 8
keresked

HIRD

előzetési pénzek é
valamint a lap
minden közzle m

Bérmertelen leve
fog

XIII. é

A sze

Szerbia fi
totta meg ün
skupstinát. A
szág helyzetét
cséltlen hadjár
dani.

A királyi
mondja, hogy
zöleg ment be
ruba. Csakug
e háborút. A
látta érdekeit
de mint a köv
csülte erejét,
indult a hábor
nek bizonyulta
kot árulással

A fejdel
mond a nemze
hadseregnek
melyeket a ha
A szerb nemze
életk helyeslé
kifejezést adot
balsikere felett
natióknak véget
minden keser
közös egyetért
hegeszteni,

Szóllani
lyen Szerbia
Bulgáriához, s
rövid, azt mon
szonya Bulgári
haboru előit
vetkezik, hog
makkal pedig
viszonyban áll,
király a jövőt
figyelmet fogja

A szerb-h
véget ért, mint
után a felek ne
Nem békültek
a háboru előt

A „Debrecze

Az

Vé

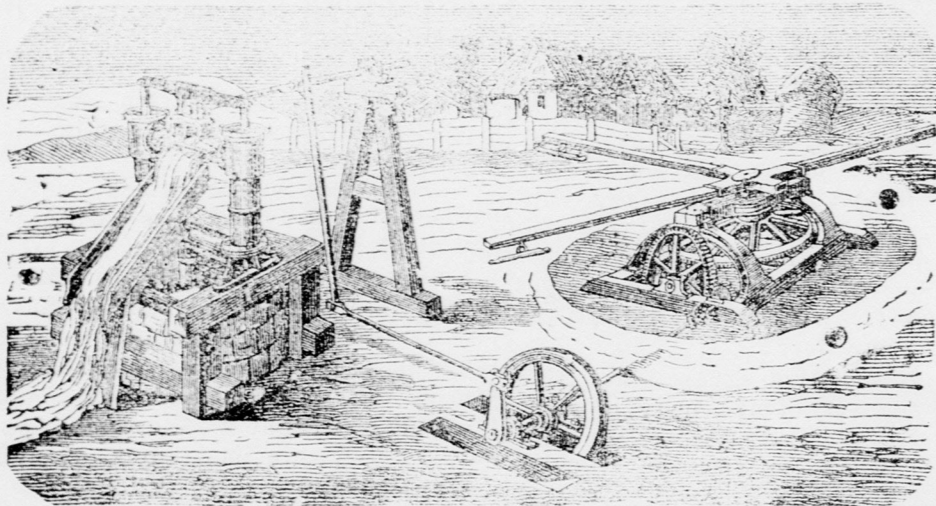
Tibor akkor
dön egyedül mar
tért e beszélgeté
— Önnek a
fátyolozott hang
Merengő na
fátyolozottnak lá
Természetes
felelt kacagva I
— Miért?
A kérdés na
mert Donka csak
tó görösös kacag
dójével is eltakar
— Miért? E
— szólt aztán
eltűnt.

Tibor oly pi
hogy ha nagybá
Bogáthyénak,
a házhoz ez a fiu
— Most már
napi találkozásból
sen harapdálva aj
Érezte, hogy
ő neki, mint rekke
ha az ember, miko
lamossággal, hogy
tannak ki a szikre
kasztó levegőből.
A közele z
nitó előérzete volt
Azt régóta t

Alapítottatott 1858-ban.

W A L S E R F E R E N C Z

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára, harang és ércöntődeje,
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magántók részére, modern
technical alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGAN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes úrszerek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYAR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECZHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos ívek hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélfejek és levélborítékok.

báli meghívók, névjegyek füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítettnek.